

वा०श०

॥ १३७ ॥

यमजातकौ यमलतयोत्पन्नौ ॥ यथाहंप्रचेतसोदशमऔरसःपुत्रोयद्वाप्रचेतसोदशमः संतानपरंपरयापुत्रोऽपत्यमतोहमनृतंवाक्यं मनसापिनस्मरामि कथनंतुदूरे ॥ इतइमौ तवपुत्रकावितिमद्वाक्यं सत्यमेवजानीहीतिशेषः ॥ १७ ॥ १८ ॥ अथसीताचारित्रं प्रति मुनिनाशपथकरणं ॥ बहुवर्षेति यदिमैथिलीदुष्टा तदातपसःफलमहंनप्राप्तुयां ॥ १९ ॥ मनआदिना ममकिल्बिषंभूतपूर्वं मयाकिंचिदपिनकृतमित्यर्थः ॥ यद्यपापामैथिली तदा तस्य किल्बिषानाचरणस्य फलमश्रामि अश्रीयां ॥ अनेनसंकल्पपूर्वनिषिद्ध

इमौतुजानकीपुत्रावुभौचयमंजातकौ ॥ सुतौतवैवदुर्धर्षौसत्यमेतद्वर्णयामि ॥ १७ ॥ प्रचेतसोदशमःपुत्रोराघवनंदन ॥ नस्मरा म्यनृतंवाक्यमिमौतुतवपुत्रकौ ॥ १८ ॥ बहुवर्षसहस्राणितपश्चर्यामयाकृता ॥ नोपाश्रीयांफलंतस्यादुष्टेयंयदिमैथिली ॥ १९ ॥ मन साकर्मणावाचाभूतपूर्वनकिल्बिषं ॥ तस्याहंफलमश्रामिअपापामैथिलीयदि ॥ २० ॥ अहंपंचसुभूतेषुमनःपक्षेपुराघव ॥ विचिंत्य सीताश्रुद्धेतिजग्राहवननिर्झरे ॥ २१ ॥ इयंशुद्धसमाचाराअपापापतिदेवता ॥ लोकापवादभीतस्यप्रत्ययंतवदास्यति ॥ २२ ॥ तस्मा दियंनरवरात्मजशुद्धभावादिव्येनदृष्टिविषयेणमयाप्रदिष्टा ॥ लोकापवादकलुषीकृतचेतसायात्यक्तात्वयाप्रियतमाविदितापिशुद्धा ॥ २३ ॥ इत्यार्षेश्रीम०वा०उ० षण्णवतितमःसर्गः ॥ १६ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७३ ॥ वाल्मीकिनैवमुक्तस्तुराघवःप्रत्यभाष त ॥ प्रांजलिर्जगतोमध्येदृष्ट्वातांवरवर्णिनीं ॥ १ ॥ एवमेतन्महाभागयथावदसिधर्मवित् ॥ प्रत्ययस्तुममब्रह्मंस्तववाक्यैरकल्मषैः ॥ २ ॥

त्यागोपि धमयितिसूचितं ॥ २० ॥ पंचसुभूतेषु श्रोत्रादिपंचेंद्रियेषु ॥ जप्ताह गृहीतवान् ॥ २१ ॥ २२ ॥ दिव्येन दृष्टिविषयेण दिव्यज्ञानेन तवशुद्धाविदितापि त्वयालोका पवादभीतेनत्यक्तेत्यन्वयः ॥ २३ ॥ इतिश्रीरा०वा०उ० षण्णवतितमःसर्गः ॥ १६ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७३ ॥ अथसीतायाःशपथपूर्वभूमिप्रवेशः ॥ वाल्मीकि नेति ॥ एवमुक्तः तवप्रत्ययंदास्यतीत्युक्तः ॥ १ ॥ एवमेतद्यद्यपिलंकायां सुरासुरसन्निधौ ॥ प्रत्ययोदत्तस्तववाक्यैश्च शपथरूपैर्ममप्रत्ययोजातएव तथापि हेमहाभाग ब्रह्मन् त्वंयथावदसि यद्वदसि तदेवमेवप्रत्ययंकरोत्वित्यर्थः ॥ २ ॥

उ०कां०

॥ १३७ ॥